अन्योन्यमभिवीक्षेतां क्रुद्धावाशीविषाविव। महागजाविवासाद्य विषाणाग्रैः परस्परं।
शरैः पूर्णायतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः। ततः सुविपुलां दीप्तां मयो रुक्माङ्गदां गदां।
त्वष्टरि प्राहिणोत् क्रुद्धः सर्व्वप्राणहरां रणे। तया जघानातिरथस्त्वष्टुरुत्तमवाजिनः।
गदया दानवः क्रुद्धो वज्रेणेन्द्र इवाचलान्। अथ क्रुद्धो महादत्यैः क्षुराभ्यां तस्य संयुगे। १२२२०
पुनर्द्वाभ्यां शराभ्यान्तु निशिताभ्यां महारणे। ध्वजं त्वष्टुरथ च्छित्त्वा सूतं प्रेष्य यमक्षयं।
महाकायान्महावेगान् सदश्वान् गदयाऽहनत्। दृष्ट्वा त्वष्टा तु समरे ध्वजं सूतञ्च पातितं।
हताश्वसूतमुत्सृज्य रथं भूमौ व्यवस्थितः। विस्फार्य्य सुमहच्चापं युद्धाय कृतनिश्चयः।
हताश्वसूतं विरथं कृत्वा रिपुमवस्थितः। जयश्रिया सेव्यमानो दीप्यमान इवानलः।
मयः कालान्तकप्रख्यश्चापपाणिरदृश्यत। निर्द्दहन्देवसैन्यानि दावाग्निरिव काननं। १२२२५
त्वष्टुः सोऽक्षिपतात्युग्रो नाराचांस्तिग्मतेजसः। चतुर्द्दश शिलाधौतान् सायकान् विविधाकृतीन्।
ते पपुस्तस्य देवस्य शोणितं रुक्मभूषणाः। आशीविषा इव क्रुद्धा भुजगाः कालचोदिताः।
ते तु क्षितिं समासाद्य शोभन्ते स्मासृगुक्षिताः। अर्द्धप्रविष्टाः संरब्धा विलानीव महोरगाः।
तं प्रत्यविध्यत्त्वष्टा तु जाम्बूनदविभूषितैः। चतुर्द्दशभिरत्युग्रैर्नाराचैरभिदारयन्।
ते तस्य दैत्यस्य भुजं सव्यं निर्भिद्य पत्रिणः। विदार्य्य प्राविशन्भूमिं भुजङ्गा इव वेगिताः। १२२३०
ते व्यकाशन्त नाराचाः प्रविशन्तो वसुन्धरां। अस्तं गच्छन्तमादित्यं प्रविशन्त इवांशवः।
मयस्तु त्रिभिरत्युग्रैस्त्वष्टारन्तु पतत्रिभिः। अर्द्दयामास दैत्येन्द्रो ज्वलितैः शोणिताशनैः।
त्वष्टाऽथ मयनिर्म्मुक्तैः सायकैरर्द्दितो भृशं। अपायाद्रथमुत्सृज्य व्रीडयाऽभिसमन्वितः।
तं तत्र हतसूताश्वं भुजङ्गमिव निर्विषं। त्वष्टारं विरथं कृत्वा मुदितः स तु दानवः।
विस्फारयन् सुरुचिरं चापं रुक्माङ्गदं दृढं। रणे ह्यतिष्ठद्दैत्येन्द्रो ज्वलन्निव हुताशनः। १२२३५
पुलोमा तु बलश्लाघी दृप्तो दानवसत्तमः। रणे श्वेताश्वयुक्तेन रथेन प्रत्यदृश्यत।
ततो वै सर्व्वभूतानां शरीरान्तरचारिणा। बलिना कालकल्पेन सहायुध्यत वायुना।
पुलोम्नस्तत्र पवनः श्रुत्वा ज्यातलनिस्वनं। नामृष्यत यथा मत्तो गजः प्रतिगजस्वनं।
दैत्यचापच्युतैर्व्वाणैः प्राच्छाद्यन्त दिशो दश। रश्मिजालैरिवार्कस्य विततं साम्बरं जगत्।
स ताम्रनयनः क्रुद्धः श्वसन्निव महोरगः। बभौ दैत्यशरैर्व्वायुरश्मिवानिव भास्करः। १२२४०
दैत्यचापभुजोत्सृष्टाः शरा वर्हिणवाससः। रुक्मपुङ्खा व्यकाशन्त हंसाः श्रेणीकृता इव।
चापध्वजपताकाभ्यश्छत्रादीशामुखाद्युगात्। प्रपतन्तः स्म दृश्यन्ते दैत्यस्यायुतशः शराः।
एवं सुतीक्ष्णान् खचराञ्छलभानिव पावके। सुवर्णविकृतांस्त्वात्मुमोच दितिजः शरान्।
तमन्तकमिव क्रुद्धमापतन्तं स मारुतः। त्यक्त्वा प्राणानतिक्रम्य विव्याध नवभिः शरैः।
तस्य वेगमसंहार्य्यं दृष्ट्वा वायुः सनातनः। उत्तमं जवमास्थाय व्यधमत्सायकव्रजान्। १२२४५
ततो विधम्य बलवान् शरजालानि मारुतः। निव्याध दैत्यं विंशत्या विशिखैर्नतपर्व्वभिः।